

Мовчан К. Л.

Студентка ХНАУ ім. В. В. Докучаєва

Науковий керівник д.т.н. Любимова Н. О.

ОХОРОНА ПРАЦІ НЕПОВНОЛІТНІХ

За законодавством України, використання праці неповнолітніх на техногенно небезпечних об'єктах – заборонено. Але не поодинокі випадки, коли цей норматив порушується, особливо в тих галузях, де існує дефіцит працівників.

Ситуація, яка протягом останніх років склалася із зайнятістю та охороною праці неповнолітніх, є без перебільшення напруженою та має тенденцію до погіршення. Загострення соціально-економічних проблем, недосконалість правової бази, відсутність дієвих механізмів державної підтримки молоді в період її соціального становлення та розвитку значно ускладнили процеси відновлення інтелектуального потенціалу, трудових ресурсів держави, негативно позначилися на матеріальному становищі молоді сім'ї, здоров'ї, фізичному і духовному розвитку молодих громадян, призвели до зростання безробіття серед молоді, загострення криміногенної ситуації в суспільстві. Боротьба за виживання вітчизняних підприємств призводить до погіршення умов праці, в тому числі й неповнолітніх.

Держава враховує певні фізичні, фізіологічні та інші особливості неповнолітніх і виявляє турботу про здоров'я молодого покоління. Законодавчо це закріплено, зокрема, в ст. 43 Конституції України. Законом України "Про охорону праці" забороняється застосування праці неповнолітніх, тобто осіб віком до 18 років, на важких роботах і на роботах зі шкідливими або небезпечними умовами праці, а також на підземних роботах.

Забороняється також залучати неповнолітніх до підіймання і переміщення речей, маса яких перевищує встановлені для них граничні норми.

Не допускається зараховувати на роботу осіб, молодших 16 років. Однак, як виняток, можуть прийматися на роботу особи, які досягли 16 років, за згодою одного з батьків або особи, що його замінює.

Для підготовки молоді до продуктивної праці допускається оформляти на роботу учнів загальноосвітніх шкіл, професійно-технічних і середніх спеціальних навчальних закладів для виконання легкої роботи, яка не завдає шкоди здоров'ю і не порушує процесу навчання, у вільний від навчання час після досягнення ними 14-річного віку, за згодою одного з батьків або особи, що його замінює (ст. 188 КЗпП).

Забороняється залучати неповнолітніх до нічних, надурочних робіт та робіт у вихідні дні (ст. 192 КЗпП). Усі особи, молодші 18 років, приймаються на роботу лише після попереднього медичного огляду і в подальшому, до досягнення 21 року, щороку підлягають обов'язковому медичному оглядові (ст. 191 КЗпП).

Для неповнолітніх у віці від 16 до 18 років встановлений скорочений 36-годинний робочий тиждень, а для 15-річних - 24-годинний.

Заробітна плата працівникам молодше 18 років за скороченої тривалості щоденної роботи сплачується в такому ж розмірі, як працівникам відповідних категорій за повної тривалості щоденної роботи (ст. 194 КЗпП).

Щорічні відпустки неповнолітнім надаються в літній час або, за їх бажанням, у будь-яку іншу пору року (ст. 195 КЗпП). Тривалість такої відпустки - один календарний місяць.

Звільнення неповнолітніх з ініціативи власника або уповноваженого ним органу допускається, крім додержання загального порядку звільнення, тільки за згодою районної (міської) комісії в справах неповнолітніх (ст. 198 КЗпП).

Висновок: Держава повинна запроваджувати заходи щодо поліпшення праці неповнолітніх, організувати профорієнтацію і залучати молодь до самовдосконалення й розвитку особистості, і ні в якому разі не допускати неповнолітніх до роботи на техногенно небезпечних об'єктах.

Літератури:

1. Основи охорони праці - Жидецький В. Ц.
2. Кодекс законів про працю України № 322-08 від 30.04.2017 р.

Наумченко В. С.

*Студент, Харківського національного економічного університета
імені Семена Кузнеця*

*Научный руководитель – к.геог.н., заведующий кафедрой природоохранных
технологий, экологии и БЖД ХНЭУ им. С. Кузнеця Ю. В. Буц*

СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ СМЕРТЕЛЬНОГО ПРОИЗВОДСТВЕННОГО ТРАВМАТИЗМА В УКРАИНЕ

Статистика производственного травматизма важна для каждой страны. Она позволяет выявить количество предприятий, не обеспечивающих своим сотрудникам безопасность труда. Высокий уровень травматизма на рабочих местах влечет прямые экономические потери предприятия из-за увечий и невозможности выполнять свои обязанности отдельных работников, имиджевые потери для бренда, который занимается производством определенного продукта. Для государства: дополнительная социальная ответственность, выплаты по инвалидности и нетрудоспособности, компенсационные выплаты семье, потерявшей кормильца.

Сегодня, смертельный производственный травматизм занимает третье место в мире, не считая онкологических и сердечных заболеваний. В 2016 году каждую секунду получали травму на производстве четверо рабочих.